

раздела на войводите "Законът" определя техните правомощия и задължения като "изпълнителна власт" ("Войводите ще имат в ръката си сичката изпълнителна власт"), друго яче казано, те ще осъществят на практика разпорежданията на устава, организирането и управлението на четите, ще привеждат "в изпълнение решенията на Привременното правителство". Войниците са им подчинени във всичко, те са длъжни да действат според нарежданията им и в съгласие със "Закона".

В "Правилника" термините "разпоредителна", "изпълнителна" и друга "власт" не са запазени, но въпреки това парафразираният текст (може би при превода на турски и препревеждането на български) не изменя по същество характера на Привременното правителство, правата му да разпорежда и управлява всички работи, да представлява българския народ, да преценява постъпките на участниците в четите и да определя наказания за провинилите се.

Имаме всички основания въз основа на "Закона" и "Правилника" да заключим, че през 1867-1868 г. осъзнаваната постепенно роля на централизираното ръководство на българското революционно движение вече е ясно и категорично определена в една формула за същността му на българска преддържавна, революционна власт, която управлява "народните работи", представлява общественото мнение на българите пред външния свят и има съдебно-наказателни права над членовете на организираната общност. В уставния документ от 1868 г. са доразвити и задълбочени онези елементи в плановите и "щатутите" на Раковски и в "Законоположението" на ТЦБК, които постепенно формират възгледа, че ръководният орган на революционното движение трябва да стане българска политическа власт, преди още да е извоювана свободата. В проектоустава и приетия устав на БРЦК този възглед ще бъде доведен до най-голямо съвършенство, ясност и категорична определеност.

"Законът" и "Правилникът" от 1868 г. продължават, доизясняват вече натрупания опит в организационното устройство и дейността на ръководството и поделенията му и го развиват по-нататък. "Привременното правителство" се състои от 12 души, с председател, секретар и касиер. Принципът за "вишегласие", формулиран още от Раковски и закрепен от ТЦБК също е прокаран в "Закона" от 1868 г. Членовете на Правителството се избират "по вишегласие", решенията за наказание на нарушителите на правилата, приети от всички като задължителни, се вземат не еднолично, а от комисия.

Колективният метод на ръководство е застъпен по-широко, включително и в